SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 5 AUG. 1937

HET EERSTE RITJE

ANNELIESJE

ANNELIESJE was de ganse winter ziek geweest en daarna heel zwak gebleven.

Ze moest veel rusten en goed eten om weer beter te worden.

Was de winter nu maar om, dan kon ze van de zomerzon genieten.

Maar deze liet lang op zich wachten.

De vader van Anneliesje was werkloos en kon haar niet voor een poosje naar buiten sturen, zoals de dokter het graag wilde.

Ze bleef zwak en dikwijls lusteloos. Iedereen probeerde haar prettig bezig te houden. En zelf deed ze ook haar best in een goed humeur te blijven, als ze andere kinderen in de straat zag spelen, want altijd in bed liggen was ook niet prettig.

Op een goede dag bracht de onderwijzeres van haar klas haar een prachtig prentenboek. Hierin stonden allerlei kabouterverhalen. Anneliesje, die veel van lezen hield, las het ene verhaaltje na 't andere uit.

„Hè," dacht ze, „ik wilde dat ik ook eens in de bossen kon spelen met de kaboutertjes. Misschien kunnen die mij beter maken."

Het leek alsof dit boek meer blijheid had gebracht in Anneliesje's eentonig bestaan.

Steeds moest het bij haar blijven. Maar dit boek was ook niet bij machte om ziek Anneliesje beter te maken.

Ze werd steeds zwakker en zelfs de kabouters konden haar niet meer aan 't lachen maken.

In de straat keek iedereen met medelijden naar het lusteloze Anneliesje, die maar niet beter kon worden.

De dokter begon bedenkelijk te kijken. Alleen als ze een poosje naar de bossen kon gaan, zou ze weer wat opfleuren.

Tegenover Anneliesje woonden twee kleine meisjes, die haar dikwijls kwamen opzoeken. Op een goede dag kwamen ze haar vertellen, dat ze in de zomervacantie naar een tante gingen, die in een leuk zomerhuisje met een rieten dak woonde.

Dit stond midden in een groot dennenbos.

Anneliesje's moeder dacht: „Kon mijn kind daar ook maar een poosje zijn!"

Toen de dag daar was vertrokken de twee vriendinnetjes, Elsje en Marietje, nagewuifd door Anneliesje, die weer voor 't raam lag.

Gelukkig scheen de zon en zag alles er blij uit. Ze kreeg veel bloemen en dan verbeeldde ze zich ook in de bossen te zijn.

Maar niets hielp. Anneliesje werd maar niet beter.

Een paar dagen, nadat de beide meisjes vertrokken waren, bracht de postbode een brief voor haar. Ze was heel nieuwsgierig, want ze kreeg haast nooit brieven.

Moeder las het epistel voor, omdat Anneliesje er moe van werd.

Onder 't lezen begonnen haar ogen te schitteren. Want wat stond er in de brief?

De tante van Elsje en Marietje vroeg of Anneliesje lust had ook een paar weken van de dennenlucht te genieten. Zij had van de beide meisjes zoveel gehoord over haar en ook dat ze in de stad maar niet beter kon worden.

Het scheen alsof er nu al een wonder was gebeurd. Anneliesje leek ineens veel beter van 't heerlijke, dat haar te wachten stond.

Toen vader thuis kwam, vond hij een ander kind liggen op 't bed

Anneliesje, die veel van lezen hield, las het ene verhaaltje na 't andere uit.

bij 't raam. Zij was zo vrolijk als ze in geen tijden geweest was.

Zij zou met een auto gehaald worden. Vol ongeduld wachtte zij op de dag van vertrek. Eindelijk was 't dan zover en werd zij in een deken gepakt in de auto gedragen.

Onderweg viel ze van het vele kijken in slaap en zij merkte niet eens, dat ze na aankomst meteen in een heerlijke stoel tussen de dennen werd gelegd.

Toen ze wakker werd, keek ze verbaasd om zich heen. Ze was helemaal vergeten, dat ze in een auto was weggereden naar de heerlijke bossen.

Naast haar stond een glas melk en een bordje met aardbeien en ook het kabouterboek lag er bij.

In haar dromen verschenen nu de kabouters uit haar boek levend voor haar.

Daar kwamen Elsje en Marietje met hun tante aan om haar welkom te heten. Ze hielpen haar met eten en drinken. Daarna werd ze weer alleen gelaten om te rusten. Zo lag ze iederen dag bij mooi

Moeder las het epistel voor, omdat Anneliesje er moe van werd.

weer in de heerlijke dennenlucht.

In haar dromen verschenen nu de kabouters uit haar boek levend voor haar. Ze dansten en maakten grapjes. Als ze wakker werd, hoopte ze hen nog te zien op haar dekens. Maar dan waren ze verdwenen. Ze lag dan toch nog na te lachen over hun grappen.

Toen de drie weken om waren, was Anneliesje zover opgeknapt, dat ze tussen Elsje en Marietje in een eindje door 't bos kon wandelen. Ze schreef lange brieven naar huis en begon te verlangen weer thuis te zijn, hoewel iedereen toch heel lief voor haar was.

De tante van de beide vriendinnetjes zou haar thuis brengen.

Maar de verrassingen voor Anneliesje waren nog niet van de lucht.

Op de laatste dag lag ze nog wat te rusten in haar stoel, toen ze voetstappen achter zich hoorde. Twee handen werden om haar ogen gelegd en ze hoorde : „Ra, ra, wie is dat ?" Anneliesje trok de twee handen weg en.... het was haar moeder, die haar kwam halen.

Anneliesje begon haast te schreien van geluk. In de loop van de middag kwam de auto weer voor. Maar nu stapte er een opgewekt Anneliesje in. Ze was nog wat zwak. Maar thuis zou ze nu wel verder opknappen. Ze bedankte tante en de vriendinnetjes voor alles, wat ze genoten had.

Thuisgekomen ging ze direct naar bed om uit te rusten van de reis.

De dokter vond dat de bossen wonderen hadden gedaan.

Toen Anneliesje weer naar school ging, dacht ze nog dikwijls aan de heerlijke dromen, die ze in het dennenbos had gehad, want de kabouters hadden toch ook meegeholpen haar weer beter te maken.

MIES DEINUM

....het was haar moeder....

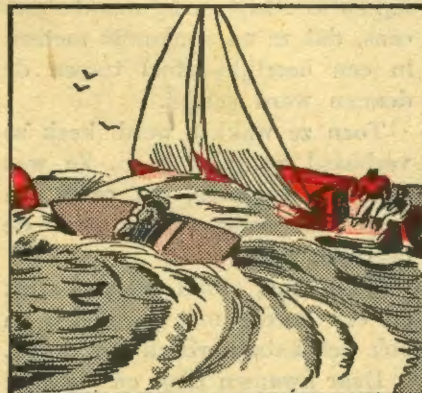
TOM LEERT DUIKEN

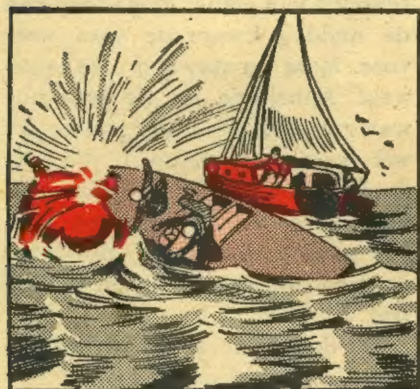
De boot schoot met een vaartje
De stille haven uit,
Maar 't bootje der politie
Naderde snel de buit.

„We varen scherp," riep Snoekie.
„Rondom die grote boei.
„We laten ons niet storen
„Door hun sireengeloei !"

De motor bromde en raasde,
De golven spatten hoog.
Het bootje der agenten
Beschreef een wijde boog.

Zo tussen boei en zeilers
Wilden ze stiekem voor,
Maar z'hadden zich verrekend :
Die boei liet hen niet door.

De zeilboot schoot heel rustig
Voorbij die hindernis.
„Tot ziens," riep Snoekie lachend,
„Zo'n bad is toch wel fris !".

Dra kwam een storm opzetten,
Er stond een hoge zee.
Het zeilen ging al zwaarder,
Dat viel hun heus niet mee.

De deining werd steeds groter,
En ergens knapte een touw.
„O wacht," zei Tom heel dapper,
„Dàt repareer ik gauw."

Hij kroop op hand en voeten,
Maar dat viel hem niet mee.
Een plotselinge windstoot
Sloeg Tom pardoes in zee.

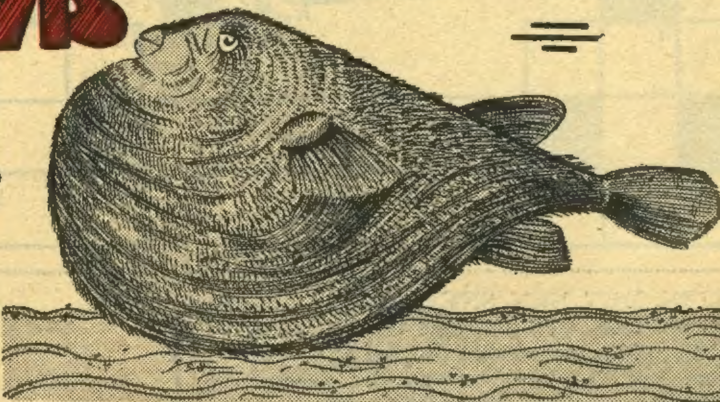
„Hou vast," riep Snoekie nuchter;
Maar Tom riep woest : „Waaraan?"
Hij voelde zich hoe langer
Hoe dieper zinken gaan !

IN DE ZAANSTREEK.

ZIJN DE HUIZEN BIJNA ALLEMAAL GEHEEL OF GEDEELTELIJK VAN HOUT. DAT MOET WEL OM, DAT DE ONDERGROND ER GEEN ZANDLAAG HEEFT. HEIPALEN KOMEN ER NIET VAST TE STAAN VAN ONDEREN, MAAR DOOR DE KLEEFKRACHT VAN DE GROND DIE DE PALEN LANGS HUN LENGTE IN EVENWICHT HOUDT EN VERHINDERT, DAT ZIJ ZAKKEN. ZIJ ZUIGEN OF KLEVEN DUS VAST. DEZE PALEN HEBBEN DAAROM WEINIG DRAAGVERMOGEN. HUIZEN, DIE DAAROP GEBOUWD WORDEN, WORDEN, ZOALS MEN ZEGT „OP DE KLEEF GEBOUWD."

DE VOETBALVIS

DE EGYPTENAREN NOEMEN DEZE VIS DE „FAHAK" ZIJ ZWEMMEN IN DE MIDDELLANDSE ZEE EN HEBBEN DE EIGENAARDIGHEID DAT ZIJ ZICH BIJ GEVAAR OPBLAZEN TOT EEN GLADDE BAL. ALS ZIJ ZO OP HET STRAND AANSPOELEN, DAN GEBRUIKEN DE JONGENS HEM ALS VOETBAL TERWIJL DE MEISJES ER GRAAG MEE HANDBALLEN.

ZEEPBELLEN, DIE NIET SPRINGEN.

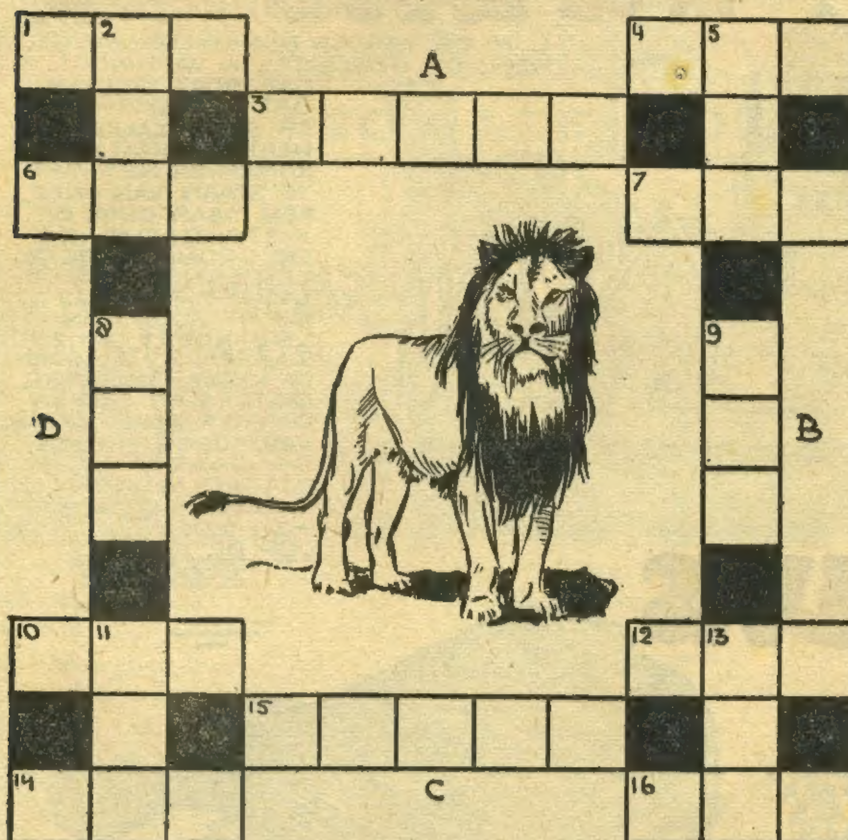

ALS JE ONDER ZACHTE VERWARMING EEN STUK SUNLIGHTZEEP OPLOST IN 40 DELEN GEDISTILLEERD WATER EN NA AFKOELING DIT SOP FILTREERT EN DAARNA GLYCERINE TOEVOEGT IN EEN VERHOUDING VAN 1 TOT 3, NA 24 UUR DEZE VLOEISTOF NOG EENS FILTREERT OM ER OPNIEUW EVENVEEL GLYCERINE AAN TOE TE VOEGEN DAN KRIJG JE EEN ZEEPSOPJE, WAARVAN JE BELLEN KUNT BLAZEN, DIE .... DAGENLANG GOED BLIJVEN EN NIET SPRINGEN

G. Gusselhoven.

BONT ALLERLEI

Onze kruiswoordpuzzle

Vul in: Horizontaal

1. Niet slim.
3. Is met hoefijzers beslagen.
4. Krijg je op school.
6. De . , . van Noë.
7. Deel van een boom.
10. Een voertuig.
12. Wordt in gebakken.
14. Speelt elk kind mee.
15. Koning der dieren.
16. De bekende Nederlandse vliegtuigmij., de . . .

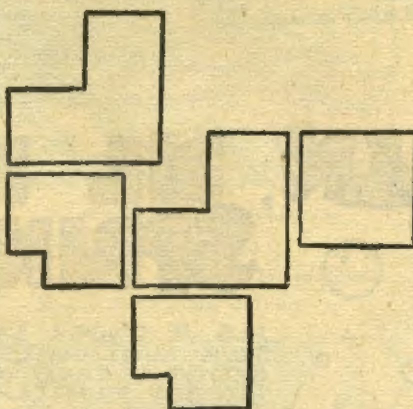
Verticaal:

2. Deel van het hoofd.
5. Schoenmakerswerktuig.
8. Sluw dier.
9. Leeft onder de grond en woelt aarde op.
11. Meisjesnaam.
13. Zo glad als een . . .

In de vakjes, aangeduid met de letters A, B, C en D, komt de naam van een dier te staan.

KOEIEN MET EEN SNEEUWBRIL op treft men niet elke dag aan. Men kan ze vinden in het uiterste Noorden van Rusland en de koudste streken van Siberië, waar zware sneeuwval is en de sneeuw lang blijft liggen. De koeien dragen er grote brillen met gekleurd glas, om te voorkomen, dat de dieren sneeuwblind worden, wat zeker zou gebeuren als de dieren gedwongen waren, voortdurend op die witte sneeuwmassa's te kijken.

Hoe maak ik 'n vierkant?

HIER zijn 5 losse stukjes afgebeeld waarmee jullie een vierkant moeten zien te leggen. Teken ze eens over op een stukje karton en knip ze uit. Dan kun je deze pagina heel laten en 't leggen en aanpassen gaat ook beter.

Het is niet zo moeilijk als 't lijkt.

Met wat zoeken en schuiven kom je er wel achter.

Driehoeken met lucifers

JE legt zes lucifers op tafel en je vraagt, of iemand van het gezelschap met die lucifers vier driehoeken kan maken.

Probeer het zelf maar eens en geef het niet te gauw op.

Er zit natuurlijk een trucje in, maar welk?

Volgende week krijgen jullie het te lezen.

Oplossing vorig nummer

ONZE KRUISWOORDPUZZLE

DAT IS MOEDER

Met lief en zacht gelaat,
Een lachj' in bei haar ogen,
Steeds klaar met raad en daad
En vol van mededogen....
Dat is moeder.

Zo trots op wat we kunnen,
En levend met ons mee,
Zichzelf zo weinig gunnen,
Met 't minste reeds tevree....
Dat is moeder.

Een houvast als een rots,
En steeds een veilig' haven
Bij 't felste golfgeklots....
Een hand vol milde gaven....
Dat is moeder. *T. v. L.*

NAAR BUITEN

Hei, thans is het weer zomer!
't Is buiten volop feest,
De velden en de wegen
Zijn nooit zo mooi geweest.

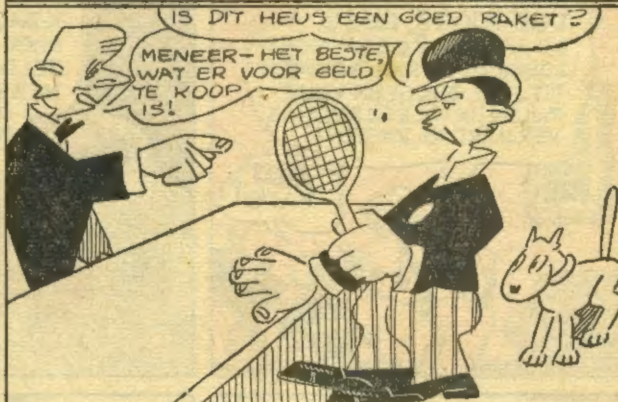
Bij d'eerste zonnestralen
Zijn wij al uit het bed.
Wij snellen gauw naar buiten
En maken volop pret.

Wij zingen en wij juichen,
Wij spelen fijn aan zee,
In bossen en in duinen
En iedereen doet mee.

Hei, thans is het weer zomer!
Het grote kinderfeest,
Wie zal nu binnen blijven?!
't Is nooit zo fijn geweest! *G. de M.*

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

DE KLAP OP DE VUURPIJL.

